

NAM VÀ NỮ giống nhau và khác nhau thế nào?

□ HOAN CHÂU*

xem quan trọng hơn đàn ông về các phán đoán của đám người gần gũi xung quanh.

Mặt khác, sự phát triển trí tuệ của các em nữ được tiến hành chủ yếu thông qua lời nói. Điều chủ yếu của họ là ngôn ngữ. Họ học nói sớm hơn và vốn từ của họ trở nên phong phú nhanh hơn rất nhiều. Ngay từ thời chưa đến trường học, ngôn ngữ của các em này tinh tế hơn các em trai. Trong sự tiến hóa trí tuệ của các em trai, thì các đồ vật chiếm hàng đầu. Em gái chỉ cần đã đọc, đã nghe nói, nhớ lại, trong khi em trai thì muốn sờ mó, tháo ra, lắp lại.

Theo một số nhà nghiên cứu trí tuệ có 2 loại, thứ nhất là loại “lưu” hay cơ động, có hiệu quả trong việc giải các vấn đề mới lạ. Đây là loại cố hữu của phái nam. Loại thứ hai thì ổn định, liên hệ chặt chẽ với một hành trang tri thức và khả năng đã thu được; nó tỏ hết năng lực khi đối đầu với các vấn đề đòi hỏi phải có nhiều kinh nghiệm. Đây là đặc trưng của phụ nữ.

Đúng vậy, các nhà tâm lý đã phát hiện ra rằng số đông đàn ông giải quyết dễ dàng hơn các vấn đề mới, lợi thế này càng bền lâu cùng

với tính mới mẻ của vấn đề. Xa hơn, thì độ chênh lệch về tính nhanh nhạy và chất lượng các giải pháp không còn nữa và thậm chí phụ nữ còn tiến hơn một ít so với các đồng nam nhi.

Theo các nhà tâm lý học, trí tuệ “lưu” phần lớn được di truyền quyết định, hay ít ra cũng là bẩm sinh. Còn loại kia là kết quả của học tập và giáo dục. Đó chắc là lời giải thích vì sao phụ nữ hay ngán trước các cuộc đổi mới công nghệ mà lại tỏ ra kiên nhẫn trong các công việc đơn điệu và cũ kĩ.

Một điều nữa, chủ yếu của phái nữ bằng tính hung hăng, từ này được bổ sung vào từ vựng khoa học do một bà người Mỹ, nhà tâm lý học và mẹ của ba con. Điều này chắc phải làm kinh ngạc các đồng nghiệp của bà, bởi vì, vốn là đàn ông, họ tin chắc rằng các bà và các cô của chúng ta về bản chất, không thể thể hiện nổi giận dữ hoặc nổi căm ghét của mình bằng những hình thức thô bạo, dữ dội nghĩa là có tính đàn ông, chẳng hạn đấm đá, quai quai. Ta cứ chấp nhận đi. Nhưng ngược lại, các hình thức thâm hiểm cũng không kém phần đáng

* Theo Tạp chí Nédélia (Liên Xô cũ) bản tiếng Pháp - Hoan Châu dịch

sợ. Và những bà những cô sành món này, không chịu từ bỏ đâu. Một lời nói thâm độc làm đau hơn một cú đấm. Khi nó sắc nhọn mà được che đậy bằng vẻ bề ngoài yêu thương và ân cần. Và lại, các cuộc nghiên cứu xác nhận rằng phụ nữ có nhiều khiếu thẩm mỹ hơn, nhiều tính nhạy cảm hơn, lòng trắc ẩn hơn họ sẵn sàng chia sẻ nỗi đau của họ, cảm thấy điều đó là biểu hiện lòng thiện cảm đối với họ.

Phụ nữ chuyên cần hơn nam giới, làm tốt hơn các công việc đòi hỏi khéo tay. Đồng thời họ cũng kỹ tính hơn, nhạy cảm hơn đối với các điều kiện vật chất cho lao động, nhất là nhiệt độ thích hợp. Nhiệt độ trong nơi làm việc của họ phải cao hơn 2 hoặc 3°C so với nơi của đàn ông.

Nhưng họ còn quan tâm hơn đến tiện nghi về tâm lý. Họ đòi hỏi cách đối xử phải nhã nhặn, tế nhị, lễ độ, ân cần trong quan hệ với nhau và đặc biệt là từ phía cấp trên của họ. Họ rất phản ứng đối với các sự bất công trong phân phối các nhiệm vụ, trong việc khen thưởng và kỷ luật. Vậy đối với những vị nam nhi được giao lãnh đạo các tập thể phụ nữ, thì quy tắc vàng là phải hiểu biết nghệ thuật giao lưu giữa người với người, biết quan tâm đến các nỗi lo âu của các “nàng” thuộc hạ của mình.

Một người đàn ông, dù gặp phải những rắc rối đến thế nào chẳng nữa trong gia đình hoặc ở quanh xóm, thì sẽ tương đối dễ dàng quên đi khi đến nơi làm việc, nhất là nếu anh ta thích thú với công việc ấy. Còn người phụ nữ thì suốt ngày bị bức dọc vì những lung củng gia đình. Vậy nhà lãnh đạo dễ thành công khi đóng vai người bạn, có tính thân thiện và chú ý quan tâm đến các khó khăn của nhân vật khác giới này.

Phụ nữ thường có xu hướng rất rõ nét xác lập các mối giao lưu trên những lợi ích hoàn

toàn cá nhân, phi chính thức, không liên quan gì đến các hoạt động nghề nghiệp của họ. Nguyên nhân cốt lõi của tình trạng thiếu thanh thản tâm thần là, đối với đàn ông, do các vụ đụng độ với cấp trên trực tiếp, còn đối với phụ nữ là do những bất đồng với những người đồng giới và đồng cấp. Lòng tự trọng ở đàn ông thì được nuôi dưỡng bằng những thành công rõ ràng, những thắng lợi của bản thân, còn ở phụ nữ thì phụ thuộc vào dư luận về bản thân mình và vào cảm nhận của mình có ích và được yêu mến.

Một điều có hữu cho người phụ nữ hiện đại của chúng ta là nguyện vọng chỉ huy gia đình.

Theo tôi, đúng là như vậy, đúng là những quý bà, quý cô tỏ ra thật hung hăng, thuộc loại nhân cách quyền uy. Theo một số nhà nghiên cứu, từ 10 đến 15% các bà quá tuổi 30 tự cho mình là chủ gia đình, tuy nhiên chỉ 2 đến 4% ông chồng và 7% con cái đến tuổi thiếu niên chấp nhiệm danh hiệu này cho họ. Từ đó có thể kết luận rằng họ không có những năng lực đặc biệt về tổ chức của người lãnh đạo đích thực mà đơn giản là họ ham muốn chỉ huy mà thôi.

Phụ nữ chắc hiếm người hơn thực hiện thành công các dự án về việc làm và địa vị xã hội. Họ ít thỏa mãn hơn về nghề nghiệp và về việc giải trí khi có thì giờ rỗi, với việc tổ chức gia đình, và việc giáo dục cho con cái. Một hôm người ta đặt câu hỏi cho các em gái từ 7 đến 14 tuổi và cho các bà tuổi trung niên rằng: họ có thích làm đàn ông không? Tỷ lệ các câu đáp khẳng định là rất thấp trong đám bé gái, nhưng lại đạt đến 80% trong các bà. Điều đó giải thích vì phụ nữ phải chịu đựng nhiều cay đắng và ít niềm vui, thỏa mãn hơn đàn ông. □